

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON  
KANTONALNI SUD U ZENICI  
Broj: 39 0 Ip 064559 22 Pž  
Zenica; 03.06.2022. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sastavljeno od sudija: Adnan Baručija, kao predsjednik vijeća, Ramo Ljevaković i Nusret Halilović kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja Proizvodno, trgovačno, export-import društvo „TEDY COMPANY“ d.o.o. Doboj Jug, Mravići, kojeg zastupa punomoćnik Franjo Marjanović advokat iz Žepča, protiv izvršenika Općina Doboj Jug, kojeg zastupa Zajedničko pravobranilaštvo Općine Usora i Općine Doboj Jug, radi naplate potraživanja, visina izvršenja 82.604,98 KM, odlučujući o žalbi tražitelja izvršenja na rješenje Općinskog suda u Tešnju broj 39 0 Ip 064559 21 Ipod 09.02.2022. godine u sjednici vijeća održanoj 03.06.2022. godine, donio je

#### RJEŠENJE

Žalba se uvažava i prvostepeno rješenje preinačava u prvom stavu izreke, pa se prigovor izvršenika na rješenje o izvršenju prvostepenog suda broj 39 0 Ip 064559 21 Ip od 05.11.2018. godine i u uvaženom dijelu od strane prvostepenog suda odbija i rješenje o izvršenju potvrđuje.

Nalaže se izvršeniku da tražitelju izvršenja naknadi troškove postupka po žalbi u iznosu od 495,00 KM u roku od 15 dana od prijema ovog rješenja, a sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova tražitelj izvršenja se odbija.

#### Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem djelimično je usvojen prigovor izvršenika izjavljen na rješenje o izvršenju prvostepenog suda broj 39 0 Ip 064559 21 Ip od 05.11.2021. godine i prvostepeno rješenje promjenjenou dijelu načina izvršenja tako daje izvršenik obavezan da iznos glavnice od 82.604,98 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana 25.01.2018. godine do konačne isplate, umjesto punomoćniku tražitelja izvršenja isplati na žiro račun tražitelja izvršenja Proizvodno, trgovačko, export-import društvo „TEDY COMPANY“ d.o.o. Doboj Jug, Mravići broj 161000000188132 kod Raiffeisen bank d.d. Sarajevo.

Drugim stavom pobijanog rješenja u preostalom dijelu prigovor izvršenika je odbijen kao neosnovan i rješenje o izvršenju u preostalom dijelu održano na snazi.

Trećim stavom izreke pobijanog rješenja odbijenje kao neosnovan zahtjev tražitelja izvršenja kojim je tražio da se obaveže izvršenik na plaćanje troškova sastava odgovora na prigovoru iznosu od 990,00 KM.

Protiv navedenog rješenja tražitelj izvršenja je izjavio žalbu pobijajući prvostepeno rješenje u cjelini zbog povrede odredaba izvršnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da prvostepeni sud uvaži žalbu i preinači prvostepeno rješenje u smislu da odbije prigovor izvršenika u cjelini i potvrdi rješenje o izvršenju prvostepenog suda ili da prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ispitujući pobijano rješenje prema članu 221. i 236. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku (Sl. novine FBiH, broj: 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12, 46/16 i 42/18) u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti drugostepeni sud je zaključio:

Žalba je osnovana.

Po prijedlogu tražitelja izvršenja na osnovu izvršne isprave pravosnažne presude Općinskog suda u Zenici broj 43 0 Ps 175080 19 Ps od 03.06.2021. godine za provođenje izvršenja na novčanim sredstvima izvršenika prvostepeni sud je svojim rješenjem od 05.11.2021. godine dozvolio predloženo izvršenje.

Protiv rješenja o izvršenju izvršenik je izjavio prigovor koji je djelimično uvažen od strane prvostepenog suda, a na rješenje o prigovoru je i uložena žalba tražitelja izvršenja.

Iako u žalbi navodi da se prvostepeno rješenje pobija u cjelini prema navodima žalbe isto se pobija uglavnom u prvom stavu izreke u dijelu u kome je prvostepeni su promjenio rješenje o izvršenju i odredio da se umjesto punomoćniku tražitelja izvršenja isplata izvrši na žiro račun tražitelja izvršenja Proizvodno, trgovačko, export-import društvo „TEDY COMPANY“ d.o.o. Doboj Jug, Mravići broj 161000000188132 kod Raiffeisen bank d.d. Sarajevo.

U toku prvostepenog postupka je utvrđeno da je tražitelj izvršenja pravno lice, te da je prijedlogom za izvršenje tražio da se novčana sredstva koja se zaplijene sa žiro računa izvršenika kako glavnica tako i zatezne kamate na glavni dug te troškovi parničnog i izvršnog postupka doznačeni na žiro račun punomoćnika tražitelja izvršenja Franje Marjanović, advokata iz Žepča. Iz prijedloga za izvršenje i prvostepenog rješenja proizilazi da je žiro račun broj 1610550030980086 otvoren kod Raiffeisen d.d. koji je naveden kao račun na koji treba doznačiti zaplijenjena sredstva sa žiro računa izvršenika.

Prvostepeni sud je izveo pogrešan zaključak da zbog toga što je u konkretnom izvršnom postupku tražitelj izvršenja pravno lice te u odnosu na njega kao pravno lice se primjenjuju posebni propisi. Pri tome se pozvao na Zakon o unutrašnjem platnom prometu (Sl. novine FBiH, broj 48/15, 79/15, 4/21) koji daje pojam poslovnih subjekata (član 2. Zakona). Također se poziva i na član 4. istog Zakona koji definiše poslove unutrašnjeg platnog prometa u što spada između ostalog i izvršenje naloga prisilne naplate u skladu sa zakonskim propisima. Prvostepeni sud se pozvao i na član 6. stav 1. navedenog Zakona kojim je propisano da za potrebe plaćanja poslovni subjekti su dužni otvoriti račune u ovlaštenim organizacijama i novčana sredstva su dužni voditi na tim računima i vršiti plaćanja preko računa u skladu sa ovim zakonom i zakonom koji uređuje platne transakcije. Članom 15. stav 1. istog zakona je propisano da je poslovni subjekt dužan novčana sredstva voditi na računima kod banaka i sva plaćanja obavljati preko tih računa.

Cijeneći navedene odredbe Zakona o unutrašnjem platnom prometu prvostepeni sud izvodi pogrešan zaključak da naplatu potraživanja po osnovu pravosnažne presude suda u postupku prinudne naplate tražitelj ne može tražiti na račun punomoćnika tražitelja izvršenja bez obzira što je u konkretnoj punomoći izričito navedeno takvo ovlaštenje punomoćniku.

Osnovano se tražitelj izvršenja poziva na odluku Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 65 0 I 640970 18 Spp 3 kojom je zauzet pravni stav o spornom pravnom pitanju koja glasi „dopušteno je da se potraživanje iz izvršne isprave čija se naplata traži u izvršnom postupku prenese na račun punomoćnika tražitelja izvršenja kada je prijedlog za izvršenje podnesen na osnovu punomoći u kojoj je tražitelj izvršenja dao izričito i posebno ovlaštenje punomoćniku da može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje i troškove postupka tražitelja izvršenja putem svog računa“.

Međutim, i bez navedenog pravnog stava iz člana 302. Zakona o parničnom postupku jasno proizilazi da radnje što ih punomoćnik u postupku poduzima imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela sama stranka, a stranka shodno članu 304. Zakona o parničnom postupku može ovlastiti punomoćnika da poduzima samo određene ili sve pravne radnje u postupku.

Naravno da poslovni subjekti moraju poslovati preko svoga računa u skladu sa propisima i da mogu prinudno izvršenje naplatiti na transakcijski račun, ali isto tako naplata prinudnog izvršenja se može izvršiti i na račun punomoćnika. **Sredstva će svakako doći na račun tražitelja izvršenja nakon što punomoćnik naplati svoje usluge i punomoćnik ih ne naplaćuje za sebe nego za svoga klijenta.**

Prvostepeni sud pogrešno tumači da se stav Vrhovnog suda ne može primijeniti jer je Zakona o unutrašnjem platnom prometu poseban propis shodno članu 1. stav 1. Zakona o izvršnom postupku. Navedena odredba se odnosi na postupak prinudnog izvršenja i pretpostavlja postojanje drugog posebnog zakona koji reguliše postupak prinudnog izvršenja. Da bi se uopće moglo govoriti o posebnom zakonu uvijek se pretpostavlja da postoji opći zakon i da posebni zakon na drugačiji način reguliše istu pravnu materiju (u bilo kom dijelu iste) u odnosu na opći. U konkretnom slučaju Zakona o unutrašnjem platnom prometu u odnosu na Zakon o izvršnom postupku nije poseban zakon, jer ne reguliše istu pravnu materiju. Uglavnom prvi zakon je u prvom redu materijalni i opći, a drugi u prvom redu procesni i također opći. Zbog svega navedenog navodi žalbe u odnosu na uvaženi dio su osnovani zbog čega je pobijana odluka u navedenom dijelu preinačena.

Na druge dijelove izreke pobijanog rješenja tražitelj izvršenja ne usmjerava žalbene navode, paje tražitelj izvršenja u potpunosti uspio sa žalbom. Upravo zbog navedenog, u odnosu na pobijani dio prvostepenog rješenja tražitelju izvršenja su dosuđeni troškovi uspjeha po žalbi u procentu od 100% troškova koji pripadaju tražitelju izvršenja prema članu 14. 4., članu 13.5 i članu 12. Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. novine FBiH broj 22/04 i 24/04) i Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine (Sl. novine FBiH broj: 25/02, 40/02, 29/03, 18/05, 68/05 i 42/11), a shodno članu 397. u vezi sa članom 386. stav 2. i članom 387. Zakona o parničnom postupku. Kako su troškovi u zahtjevu iskazani u većem iznosu od pripadajućih za preostali dio zahtjeva za naknadu troškova postupka tražitelj izvršenja je odbijen.

Zbog svega navedenog, žalba je uvažena i prvostepeno rješenje u pobijanom dijelu, prvom stavu izreke, preinačeno na osnovu člana 235. tačka 3. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku.

Predsjednik vijeća

Adnan Baručija

